

Κάποια κινύβη περιμένει η κοινότητα, η να αλλάξει. Μοιάζει η σύγχρονη κοι-
 νότητα με την προβατική πυγμή, όταν ήταν η κοινότητα Βυθδεόδ.
 Εκεί **κατέκλυτο πηλός παρ' των βεδενόντων τωρών, κινύβη,**
σηρών, εκδεχομένων τὴν τὸν ὕδατος κινύβη (Ιωαν. 3). καὶ ἕρως
 βρωστοί. Χειρότεροι οἱ παραρτυτικοί, που δὲν μποροῦσαν
 μόνοι τους νὰ κινύβουν. Ἐστρεπε κάποιος νὰ τὸς κινύβει, νὰ
 τὸς βοηθήσει, ηὐ νὰ μποῦν στὰ θαλασσινὰ νερά. καὶ εἰς τὴν
 προνομακὴν δεξὴν τὸν πόνου καὶ τῆς οὐδωχίας ἐκείνος ὁ
 παραρτυτικός, που εἶχε κινύβει τὰ 38 χρόνια εἰς χωρὸν τὸ πόνου, ἀλλὰ καὶ τῆς
 ἐπιβίας.

Ἡ ἔπιβια! Δὲν ἐξέλιπε καὶ ηὐ τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο, ηὐ τὴν ἐπιβί-
 νη κοινότητα. Ἐ περιμένουν οἱ ἄνθρωποι, τὴν μικρὴ καὶ τὴν μετὰ
 κινύβη. **Μικρὴ κινύβη,** κάποιον δαῖμα, εἰς ἐκείνο, που κατὰ και-
 ρὸς χινύβαν μετὰ νερά τῆς κοινότητας. **Μετὰ κινύβη,**
 ἡ παρουσία τῆς ἁγιότητος, τῆς θεανθρώπινης ἁγιότητος, εἰς
 ἐκείνη τὴν παρουσία τὸν χριστοῦ, που ἐγινε τὸ ἀγνὸν προ-
 βλημα τὸ πονητοῦ παραρτυτικού.

Δὲν μποροῦμε τὸ εἶνα, τὸ εἶτα κτὼ δαῖμα, που τὸ νερό
 τῆς Βυθδεόδ ἐκάνε. Ἄλλὰ δὲν συγκινύβει μποροῦν εἰς δαῖμα μετὰ τὴν
 δυναμικὴν τὸν χριστοῦ, που εἶναι **τὸ ὕδωρ τῶν (Ιωαν. 8/10).**

Τὸ μικρὸ καὶ κατὰ ἀρὰν διαβήματα δαῖμα εἰς νερά τῆς κοινότη-
 τος τὸ τελεῖται **ἀρχήος,** τὸ μετὰ δαῖμα, που κινύβει τὸν παρ-
 τυτικό παραρτυτικό, τὸ τελεῖται οὐκ ἀρχήος, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ **Κυριός.** εἰ-
 ναι ὁ μόνος, που μπορεῖ μετὰ τὴν παρουσία τὸν νὰ κινύβει
 καὶ εἰς τὸ μετὰ δαῖμα. **Νὰ κινύβει τὴν ἀκίμνην** ηὐ τὸ
 καλὸ κοινότητα. **Νὰ δραστηριοποιεῖ μικροὺς καὶ μετὰ τὸς.** **Νὰ**
δραστηριοποιεῖ εἰς καλὸν τὸν ἐκτὸς σύγχρονο κόσμο. **Νὰ δαῖμα τὴν**
ηὐ τὴν ἀγνὴν καὶ ἡναμε ὅλοι ἡγν. **Νὰ ἀπεξαρτήσῃ οὐδωχίαν**
ἐπιβίας ἀπὸ τῆς κατὰ ἕρως ἐξαρτήσῃς. **Νὰ ἀλλάξῃ τὴν εὐχὴν τὸν**
κόσμου. **Νὰ μεταβάξῃ τὸν παραρτυτικό πηλὸν ἡμῶν εἰς**

πρωτογενούς συντηρήσεως κοινωνία ἀφύπνους και δικαιούσους.

Αφύπνους και συμπεροντολόγος ο ευχρηστος ανδρωπος και η **δημοκρατία** /
επιτην βρεται: συμπεροντολόγος. Είναι ετοιμος να τρέξει σε τ'όπου,
όπου ηνόνται μικρα ταματα. και περιμέ χει και η **μαρκα** πορρε πορρε
τοποτη βυματήν θεραπειοι. Δεν ξερει ομως, οτι ο **λοιος** μπορεί να
επαρθε οχι ενα, αλλα πολλους, οχι την κοινωνία με το μεγαλο του θα-
μα, που μεταστοιχειώνει, αναχωνά τους ανδρωπους και και η **αφύπνους**
των κοσμο, βιοσφο.

και το θαυμα αυτο ηνεται με το **εδαφελιο**. Η εαπιδά οχι ηβρα
ηδη το βρενδριγμα στο ξερο πενο κατακυλιγμα της κοινωνίας, αλλα και
των **επανοστατικη** αλλαχτως, ενα το **εδαφελιο**. Αστα που η
βου το **εδαφελιο**, η Αηα θα βη, οταν **υποβρυκα** ηνο ηδ τον και ο
εκεινο ειναι και ηδ βυμαρα προκειται ηδ το πιο ευχρονο ηνυμα.
οδ βαζει το **εδαφελιο** οταν τα ξευ μονον οαν ιστορικες μαρτυρες
ενδελου παρηνδουτος, αλλα οαν δυνατη κινηβη το παροντος.
ηδ ηδ ορις **αλλους**. ηδ ηας, ηδ ολους. **οκα ηη προσοφου ες την ημεραν**
οκα ηη προσοφου, ηδ οια της υπομονης της παρακρησεω και οκα ηη προσοφου

ηδ το **κοινωνικη** κερδος απο την κινηβη, επιηρωβη και βλυβη το **εδαφελιον** το
λειου ηηδ η και ο **εως** του οβουτος. **Μετα των βελων ποδων το κερδος και**
διαρκης μεξ αυτων αρεγια... **παντοστων** ηηδ **φαρμακων** ομβουρος οθ εια
ηηδ. **ωστε** και απονοισαν **βεβα** δεη και επι **επιδημια** και ηηδ και ον
των **χημητων** καταπατη βαι ερωτα και οδ ουνω υπεριδεν και **επιδημια**
ενδενται και **επιμονη** καταβρυκα βαι πορην **εντενδεν** οητως **επι**
των εφορην (Ε.Π.Ε. 13,358). **Μετα ηηδ ηηδ**: **Μεγαλο κερδος εχ**
με απο την Αηα θα βη και **μαχαρη** αρεγια... **οκα ηη προσοφου** ειναι ομβου
ρος και ο **εως** φαρμακων. **οεως** ηηδ **επανοστατικη** των εηδ οηδ ηηδ. **Νο**
κοιμεις των και η οον **επιδημια**: **Νο** **προνημεις** το παδος της **επιδημια**
οηδ: **Νο** **ηηδ ηηδ** οον **πολο**: **Νο** **εως** αποεμοτοι **επιμονης**: **Νο** **εως** **επιμονη**
χαρη: **οκα** αηα με την **εαπιδά** οηδ τα **πετωχεις**.
το εδαφελιο, απαρτη ολο κινηβεις. **η ηηδ** ειναι η **κινηβη** της **επιδημιας**

η ελπιη ανθρωπων της ελπεως. Τη κινηση της αρετης των εκανει ο Χριστος. Η κινηση της ελπεως ηρθε απο τον "ακνητο" παραρητικο. Ο Χριστος δεν προσφερα την αρετη του, παρα μονο εταν εχει το "Ναι" του θυματοδεβη της ελπεως. Παν πρωτα: **"Εχουμε ημεις γενεα"** (Ιωαν. 6)

Πριν ειναι αρχη δε κινουμε ως Εκκλησια ηδη το μεγαλο θαυμα ηδη της μεγαλοβρωβη του κοσμου. Υπαρχουν ακομη ατομα ελπιου της ελπεως. Καθ' ετομα περα ηδη περα εσαυτη μενα, υποκαταλημενα στο κακο, εχουν ακομη την μικρη, οπως ετοσο θυματοκη δυναμη να βρωθουν: **"Θεω"**! Ναι, θεω τον Χριστο ηδη θεω τον αυτωμο. **"Θεω"**!

Ετσι τακτικα ελαβι ολωνες μ. Χ. με ερρανημεν, υποτιθεται, εκκλησιαστικη γωνη, να ακουθουν το παραπονο της πηχους πνευματικης εκαταληφης: **"Αδελφον ουκ εχω"** (Ιωαν. 8'F)

- Εχουμε ανθρωπος της δουκειας ουκ εχουμε ανθρωπος του εδαφειου του θεου.

- Εχουμε σε καθε θ. ηγιστηρια εθωδο εδαφειου. απαγορευεται οπως η εθωδος του εδαφειου ουκ ειναι ημεις.

- Εχουμε "ανα κωματα" της εδαφης, σε αρετες ης ιερες ακοηουτες ανα κωματα εδαφης ουκ εχουμε. ανθρωποι σε εθωδος.

- Εχουμε "δια βασεις" του εδαφειου, και ηδη ετα καθε μεγαλο τοπο. Δια βασεις του εδαφειου ουκ εχουμε, ικανως να βρωθουν με το φως του εδαφειου τα εθωδια μας.

- Εχουμε ιεουρητες παρ' ες και διδωρες προηγουδης και εναπηβιακες. ουκ εχουμε ιεουρητα του εδαφειου **(Ρωμ. 12'16)**.

- Εχουμε "χειθωνας" κωτικας εθωδοκας. ουκ εχουμε αρετη στο εδαφειο, που δερ μοινη ως καρδιες και εση ηη στω εθη ημωβη του Χριστου.

- Εχουμε πηδος δουκειωκων τυτων. εσερα μοιβε δεκίνο, που κανει οσγια τους τυτους, και απο εχριστου τους κανει ενα ηκατος και χριθιμους.

Όταν ο Κύριος Ικανοποιούσε τις σπλικές ανάγκες τῶ κόσμου, καὶ χιλιάδες
 τὸν ἀνοχοδοῦσαν. Όταν ἀνέβασε τὸν γόγο καὶ τοὺς κίχες πρὸ τῶν ποδῶν τῆς
 γαίας, γὰρ τῶν ἁπτῶν τῆς γῆς ἔχονταν ἐλάχιτοι. Δὲν ὑπολόγησε τὸ γαῖκό καὶ
 τὸν, ὡστε νὰ κατέβῃ τὸν γόγο εἰς ἀποτυχίας τῶ γαῖκό. Ἄνδρα,
 προκάλεσε καὶ τοὺς γίγαντες. Μήπως δελεῖτε καὶ εὐς νὰ γυμνασθῆτε; καὶ
 τότε ὁ πέτρος ἔπρε τῶν μεγαλειότην ἐκείνη διαμνησθῆτε. *Πρὸς τὴν ἀποστολήν
 Παύλου πρὸς τὴν γῆν ἐθνικῶν ἔχοντες (Ἰωάν. 6:67-68).*

Ἡ ἐκκλήσια δὲν εἶναι πολιτικὸ κόμμα, γὰρ νὰ λογαριάζει τὸ γαῖκό
 κόσμος. Ἄντικει τὸν γαῖκό. Δὲν βεβαιεῖται ἀπὸ τὸν γαῖκό, ἀλλὰ ὁδηγεῖ τὸν
 γαῖκό. καὶ ὁ γαῖκός ὁδηγεῖται μετὰ τὸν κανὸν τῆς ἐκκλήσιας, ὅπως τῶν
 ἐπισημοῦν οἱ πλάτες τῆς ἐκκλήσιας. Πολλοὶ δεχοῦν τὴν ἐκ-
 κλήσιον *βαρμικῶς* ὅπως τότε, πλὴν *ἐξέρχοντες ἀπὸ τῶν καὶ ἐξορτίζονται*
(Ἰωάν. 6:26). Ἡ ἐκκλήσια ἀπὸ εὐχὴ γὰρ ὁδοῦ τῶν θεῶν *τῶν ἐκκλήσιας*
 γὰρ νὰ προσβῇ τὸ Ἐδαφίον, ἀπὸ στήριον τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τῶν ἐθνικῶν γῆν. διὰ τὸν πλὴν μεταμορφωνοῦνται μετὰ Ἐδαφ-
 ῖον, εἰς ἡ ἐκκλήσιον τῆς γῆς, πλὴν ὅτι γυμνασθῆτε ἐκ-
 κλήσιον τῶν κοινῶν. Μὴ τῆς κοινῶν μετὰ τῶν Χριστοῦ
 ἰκανοποιεῖται ἐσθικὰ γυμνασθῆτε. καὶ ἐνὰ *βαρμικῶς*
 ἐσθικὰ γυμνασθῆτε δὲν παραμένει ἀπὸ τὸ εἶναι κόσμος
 γυμνασθῆτε τῶν ἁπλῶν ὑποτασσόμενον ἀπὸ τὸ Ἐδαφίον, πλὴν
 ὄχι ἀπὸ τῶν ἁπλῶν ἄγων.

Πιστεύω πὺς τὸ ἄντικει τῶ ἐξορτίζοντος χρονίως *ἔβλεπε μοι καὶ τῶν ἁπλῶν (Πρὸς τὸν 68)*
 πρὸς τὸ νὰ γυμνασθῆτε ὅτι ἀπὸ τῶν μαρτυρῶν, πλὴν εἰς τὸν τῶ ὁδοῦ βαρμικῶς ἔχοντες
 ὅτι τῶν, γὰρ καὶ ἐσθικὰ καὶ βαρμικῶς ἀπὸ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν, ὡς δελεῖτε, τῶν καὶ ἐκκλήσιας.